

основна чърта, която не се измъня при никакви условия нито въ живота, нито след смъртъта. Нѣма ли такава чърта въ характера си, той не е още истински човѣкъ. — Защо? — Понеже се намира още въ процеса на постоянно проявяване.

И тъй, безъ да познава себе си, безъ да е разрешилъ задачите си, човѣкъ иска да бѫде свободенъ. Това е невъзможно. Може ли малкото дете, което е въ ръжетѣ на майка си, да бѫде свободно? Докато конститѣ му не укрепнатъ, мускулитѣ не се развиятъ, мислитѣ, чувствата и постѣжкитѣ му не се оформятъ, детето не може да бѫде свободно. То трѣбва да се съобразява съ сѫществуващите закони. Не е въпростъ само за свободата на детето, даже виднитѣ учени и философи още не сѫ свободни. — Защо? — Защото всичко, което тѣ сѫ изнесли предъ свѣта, е отчасти вѣрно, а не напълно. Затова, именно, апостолъ Павель казва: „Отчасти знаемъ, отчасти пророкуваме“. Запримѣръ, като изучавате теорията на Дарвина за „еволюция на родоветѣ“, виждате, че и въ нея има празнини, които трѣбва да се запълнятъ. Все ще дойде нѣкой ученъ, който да запълни тия празнини. Науката не може да спре въ развитието си, тя ще върви напредъ, ще използува фактите, ще ги съпостави, докато дойде до абсолютната истина на нѣщата. Ученитѣ не се страхуватъ отъ факти, които взаимно си противоречатъ. Като ги съпоставя, науката се домогва до истината. Запримѣръ, като дойдете до въпроса за сѫществуването на Бога, вие се натъквате на два противоположни вѣзгледа: едни допускатъ сѫществуването на Бога, а други Го отричатъ. Какви сѫ съображенията на еднитѣ и на другитѣ? Ще кажете, че тѣ искатъ да освободятъ хората отъ заблуждения. Обаче, никой досега не се е освободилъ отъ заблужденията си само чрезъ теории. За да познаемъ, кѫде е истината, ние разглеждаме живота, както на отдѣлнитѣ личности, така и на обществата. Ония, които вѣрватъ въ Бога и Го приематъ вжtre и вънъ отъ себе си, живѣятъ по единъ начинъ; тѣзи, които не вѣрватъ въ Него и Го изключватъ напълно, живѣятъ по другъ начинъ. Тѣзи хора не мислятъ право, съзнанието имъ е заспало. Значи, всички хора, които спятъ, сѫ безвѣрници. Щомъ се събудятъ отъ сънъ, тѣ ставатъ вѣрващи. Много естест-